

Brüsszel, 2017.5.2.
COM(2017) 257 final

2017/0087 (COD)

Megfelelési csomag

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a Bizottság által vállalkozásokhoz és vállalkozások társulásaihoz intézett, a belső piaccal és a kapcsolódó területekkel összefüggő információkérésre vonatkozó feltételek és eljárás megállapításáról

{ SWD(2017) 215 final }

{ SWD(2017) 216 final }

{ SWD(2017) 217 final }

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Európa ad otthont a világ legnagyobb egységes piacának¹, amely lehetővé teszi a polgárok és a vállalkozások számára azon joguk gyakorlását, hogy más tagállamban dolgozzanak, tanuljanak, vállalkozást alapítsanak, illetve árukat és szolgáltatásokat értékesítsenek. Ebből kifolyólag az uniós jogszabályok egészségügyi, biztonsági, valamint környezet- és fogyasztóvédelmi garanciákat is nyújtanak. Ahhoz, hogy a polgárok és a vállalkozások teljes mértékben élhessenek jogaikkal és megőrizzék az egységes piacba vetett bizalmukat, elengedhetetlen az uniós szabályok betartása. Ezért a Bizottság „Az egységes piac továbbfejlesztése: a polgárok és vállalkozások lehetőségeinek bővítése” című közleményében bejelentette, hogy a szabályok intelligens módon történő érvényesítésére irányuló stratégiát dolgoz ki. E stratégia keretében „*holisztikus megközelítést kell követni, amely – a szabályozás javítását célzó megközelítéssel összhangban – a szakpolitikák kidolgozásától kezdve a végrehajtásukon át a róluk szóló tájékoztatásig bezárólag a szakpolitikai döntéshozatal valamennyi szakaszát felöleli. Egy ilyen megközelítés kiterjed bizonyos értékelési és érvényesítési szempontoknak a szakpolitikai döntéshozatalba történő beépítésére, a tagállamok számára az egységes piacra vonatkozó szabályok végrehajtásához nyújtott hathatósabb segítségre és iránymutatásra, valamint az egységes piaci szabályoknak és általában az uniós jognak való teljes körű megfelelés javítására irányuló, következetesebb és hatékonyabb jogérvényesítési szakpolitikára is*”².

A belső piaci szabályok betartatása terén az egyik nehézséget a megbízható adatok megfelelő időben való rendelkezésre állása jelenti. Ezért a Bizottság bejelentette, hogy „*[j]avaslatot fog előterjeszteni egy olyan szabályozási kezdeményezésre vonatkozóan, amely lehetővé teszi számára, hogy az egységes piac működésének biztosítása és javítása érdekében megbízható információkat gyűjtsön közvetlenül a kiválasztott piaci szereplőktől*”³.

Ezzel összhangban „Uniós jog: jobb eredmények elérése a jobb alkalmazás révén” című közleményében a Bizottság hangsúlyozta a megalapozott és hatékony jogérvényesítési rendszerek jelentőségét, és felhívta a figyelmet arra, hogy a jogérvényesítés elősegíti és kiegészíti a szakpolitikai prioritások végrehajtását. Kifejtette továbbá, hogy „*jelenlegi jogérvényesítési politikája magában foglalja az uniós jog alkalmazásának és végrehajtásának nyomon követését, a tagállamokkal közös problémamegoldást az esetleges jogsértések kiküszöbölése érdekében, valamint szükség esetén kötelezettségszegési eljárások indítását*”⁴. Az uniós jog helyes és teljes körű alkalmazásának biztosítása azonban továbbra is kihívást jelent. Ezért a Bizottság egy sor intézkedést javasolt a jogérvényesítési rendszer megerősítésére, annak érdekében, hogy a rendszer a polgárok és a vállalkozások javát szolgálja és biztosítsa jogaik tiszteletben tartását a belső piacon. „*Az uniós szabályok hatékony érvényesítése [...] számít az európaiaknak, és mindennapi életükre is hatással van*”.

Egyes különleges esetekben a belső piaci szabályok betartásához elengedhetetlen, hogy hozzáférhető legyenek a piaci szereplők magatartására vonatkozó megbízható információk, többek között magánvállalatokkal kapcsolatos piaci információk. E javaslat célja nem az,

¹ Ebben az indokolásban az „egységes piac” és a „belső piac” kifejezések egymás szinonimájaként szerepelnek.

² COM(2015) 550, 2015.10.28., 16. o.

³ Ugyanott, 17. o.

⁴ C(2016)8600, HL C 18., 2017.1.19., 10. o.

hogy új jogérvényesítési hatáskörökkel ruházza fel a Bizottságot és ezen belül feljogosítsa például arra, hogy az uniós jognak a belső piacot érintő megsértése esetén egyéni piaci szereplőkkel szemben eljárjon. E rendelet a belső piaci szabályok Bizottság általi nyomon követésének és érvényesítésének elősegítésére irányul azáltal, hogy lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy megfelelő időben átfogó és megbízható mennyiségi és minőségi információkat szerezzen be kiválasztott piaci szereplőktől célirányos információkérések útján. A javasolt rendelet segítséget nyújt majd a Bizottságnak a polgárok és a vállalkozások egységes piaccal kapcsolatos jogainak betartatásában, és hozzájárul a tagállamokkal folytatott együttműködés megerősítéséhez. Ezenkívül „*segítséget nyújt a Bizottságnak abban is, hogy javításokat javasoljon azokban az esetekben, amikor az értékelések arra derítenek fényt, hogy a jogérvényesítési hiányosságok hátterében a vonatkozó ágazati jogszabályok hibái állnak*”⁵. A javasolt rendelet olyan különleges esetekben lenne alkalmazandó, amikor a gyors és precíz jogérvényesítésből fakadó előnyök egyértelműen jelentősebbek, mint az érintett vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira háruló terhek és költségek.

Ennek az új eszköznek a használatára azokon a polgárok és a vállalkozások számára legfontosabb területeken kerül sor, ahol az EU kézzelfogható eredményeket tud felmutatni. A hatékonyabb jogérvényesítési eszközök lehetővé fogják tenni az EU számára, hogy gyorsabban és eredményesebben intézkedjen és biztosítsa a szabályok maradéktalan betartását az általa választott prioritási területeken.

- **A javaslatnak a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel való összhangja**

A javaslat összhangban van az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkének (3) bekezdésével, amely a belső piac létrehozását az EU egyik legfontosabb, a tagállamokkal együttműködésben megvalósítandó céljaként határozza meg. A javaslat ugyancsak összhangban van az EUMSZ 26. cikkével, amely felhatalmazza az EU-t a belső piac megfelelő működését biztosító intézkedések elfogadására, továbbá az EUSZ 17. cikkével is, amelynek értelmében a Bizottságnak gondoskodnia kell a Szerződésekben foglalt szabályoknak és az EU másodlagos jogának az alkalmazásáról, valamint felügyelnie kell az uniós jog alkalmazását. E javaslatnak nem az a célja, hogy az uniós jog érvényesítésére szolgáló új eljárást hozzon létre; ehelyett inkább lehetőséget teremt a javasolt információs eszköznek a meglévő eljárások – például az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 258. cikkében foglalt kötelezettségzegési eljárás – keretében történő alkalmazására.

- **A javaslat egyéb uniós politikákkal való összhangja**

A Bizottság már jelenleg is rendelkezik vizsgálati hatáskörökkel annak érdekében, hogy érvényt tudjon szerezni a belső piac működéséhez szükséges uniós versenyszabályoknak. E hatáskörök gyakorlása nagyon eredményesnek bizonyult az említett szabályok alkalmazásának biztosítását illetően: például az állami támogatások terén a Bizottságnak módjában állt közvetlenül begyűjteni alapvető fontosságú vállalati szintű információkat két nagy hatású ügyben, amely a jogellenes állami támogatás tényének megállapításával és a be nem fizetett adók megfizettetésével zárult⁶.

Ezenkívül a javaslat összhangban áll egyéb olyan uniós jogi aktusokkal is, amelyek felhatalmazást adnak uniós szerveknek vagy nemzeti hatóságoknak arra, hogy a belső piaccal kapcsolatos konkrét területeken (például a fogyasztóvédelem, a pénzügyi szolgáltatások, a piacfelügyelet vagy a hálózatos iparágak vonatkozásában) vállalati szintű információkat

⁵ COM(2015) 550., 16. o.

⁶ Vö. a 2015. október 21-i bizottsági sajtóközleménnyel.

gyűjtsenek és megosszák őket a Bizottsággal. A Bizottság csak végső eszközként kívánja alkalmazni a javasolt rendeletet, azokban az esetekben, amikor a lényeges információk megszerzésére szolgáló egyéb módszerek nem vezetnek eredményre.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

E javaslat az EUMSZ 43. cikkének (2) bekezdésén, 91., 100., 114. és 192. cikkén, 194. cikkének (2) bekezdésén és 337. cikkén alapul.

Az EUMSZ 337. cikke feljogosítja a Bizottságot arra, hogy – a Tanács által egyszerű többséggel megállapított kereteken belül és feltételek szerint – bármely olyan információt megszerezzen, amely a rábízott feladatok teljesítéséhez szükséges. Az Európai Unió Bírósága (EUB) már megállapította, hogy e cikk jogalappal szolgálhat azon másodlagos jogszabályok esetében, amelyek a Bizottság általános információszerzési tevékenységére vonatkoznak, anélkül hogy megkövetelné, hogy ezen információszerzés szükséges legyen az Unió meghatározott politikája célkitűzéseinek a megvalósításához⁷. Az EUB ugyanakkor azt is kimondta, hogy valamely uniós jogi aktus nem tartozik az EUMSZ 337. cikkének hatálya alá csupán azon okból, hogy információgyűjtési rendszert hoz létre⁸. Következésképpen meg kell vizsgálni, hogy ez a kezdeményezés célját és tartalmát tekintve szükséges-e valamely uniós politika konkrétan megjelölt célkitűzéseinek teljesítéséhez. A kezdeményezés célja, hogy a belső piaci szabályok alkalmazásával kapcsolatos komoly problémák kezelése érdekében jobb hozzáférést biztosítson a Bizottságnak az EUSZ 17. cikke szerinti feladatai ellátásához szükséges piaci információkhoz. Ez mindenképpen hozzájárulna a Bizottság arra irányuló munkájának javításához, hogy biztosítsa az uniós jognak a szóban forgó területen történő alkalmazását. Ebből kifolyólag e kezdeményezés szükséges a belső piac működésének biztosítására vonatkozó, az EUMSZ 26. cikkében említett célkitűzés megvalósításához. Ezért az EUMSZ 337. cikkét ki kell egészíteni egy, a belső piacra vonatkozó jogalappal, például az EUMSZ 114. cikkével, amely rendelkezik a belső piac zökkenőmentes működéséhez szükséges intézkedések elfogadásáról. A Bizottság munkájának e tekintetben történő javítása hozzájárulna a belső piac működését akadályozó tényezők megjelenésének megelőzéséhez⁹, vagyis az EUMSZ 114. cikkében előírt politikai célkitűzések egyikének teljesüléséhez¹⁰. Tehát indokolt az EUMSZ 114. cikkét választani az EUMSZ 337. cikkének kiegészítésére. Az EUMSZ 114. cikkén túlmenően helyénvaló az EUMSZ egyéb cikkeit is alkalmazni kiegészítő különös jogalapként egyfelől a belső piac azon területeinek lefedése céljából, amelyek esetében a jogalkotási intézkedésekről az EUMSZ külön cikkei – nevezetesen a 43. cikk (mezőgazdasági áruk), a 91. és a 100. cikk (közlekedés) és a 194. cikk (energia) – rendelkeznek; másfelől a belső piachoz kapcsolódó területek – 192. cikk (környezet) – tekintetében.

⁷ A C-426/93 sz. ügyben hozott ítélet 22. pontja és a C-490/10 sz. ügyben hozott ítélet 64. pontja.

⁸ C-490/10 sz. ügy, 68. pont.

⁹ Az EUB elismerte, hogy az uniós jog érvényesítése során a Bizottság – saját vizsgálati hatáskörök hiányában – jelentős mértékben támaszkodik a panaszosok, a köz- és a magánszervek, valamint a tagállamok által szolgáltatott információkra. Ilyen körülmények között a jogérvényesítési intézkedésnek a meglévő, nem tökéletes jogi kereten kell alapulnia az információgyűjtés tekintetében, ami egyenlőtlen és nem kielégítő vállalati szintű információk gyűjtéséhez vezet. Ebből kifolyólag az ilyen jogérvényesítési intézkedést nehezebb vagy – egyes esetekben – lehetetlen végrehajtani, ami a belső piac megfelelő működését akadályozó tényezők jelentkezését és nem megfelelő kezelését vonhatja maga után.

¹⁰ Lásd az EUB által a C-380/03 sz. ügyben hozott ítélet 38–42. és 80. pontját, a C-434/02 sz. ügyben hozott ítélet 31–34. pontját, valamint a C-376/98 sz. ügyben hozott ítélet 86. pontját.

Az EUMSZ 114. és 337. cikkének jogalként történő együttes alkalmazására már egy korábbi, a Bizottságot a belső piaccal kapcsolatos információgyűjtésre vonatkozó hatáskörrel felruházó uniós jogalkotási aktus, nevezetesen a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információs szolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹¹ esetében is sor került.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

Uniós fellépésre van szükség a Bizottság azon piaci információkhoz való hozzáféréseinek javítása céljából, amelyekre az EUSZ 17. cikke szerinti feladatainak ellátása során az uniós jognak a belső piac területén történő alkalmazásával kapcsolatos komoly problémák kezeléséhez szüksége van. Az e kezdeményezés keretében létrehozott információs eszköz csak végső esetben alkalmazandó, olyankor, amikor az információk megszerzésére szolgáló egyéb módszerek nem vezetnek eredményre. Vagyis csak azokban az esetekben kerül sor az igénybevitelére, amikor a nemzeti beavatkozás az adott ügy léptéke vagy hatásai miatt nem járna sikerrel, és az EU hatékonyabban tudna fellépni. Az információs eszköz különösen az olyan helyzetekben lesz alkalmazandó, amikor a problémák több tagállamot is érintenek, ezért kezelésük érdekében több tagállam kiválasztott piaci szereplőtől kell egységes és következetes módon információkat gyűjteni. Egy ilyen uniós fellépés teljesítené a szükségesség követelményét és mindenképpen megerősítené a Bizottság arra való képességét, hogy érvényt szerezzen az uniós jognak a belső piac területén.

Ami a hozzáadott értéket illeti, ez az eszköz meg fogja könnyíteni a Bizottság és a tagállamok közötti koordinációt azokban a markáns uniós dimenzióval rendelkező esetekben, amikor több tagállamban működő piaci szereplőktől kell információkat gyűjteni. Ez a fajta uniós fellépés lehetővé tenné továbbá, hogy az információk megfelelő időben hozzáférhetővé váljanak, valamint biztosítaná, hogy a különböző tagállamokból gyűjtött adatok összehasonlíthatók legyenek és a jogszabályok hatékonyabb érvényesítését eredményezzék, ami összességében az érintett vállalatokra és hatóságokra nehezedő adminisztratív terheket is csökkentené.

Ez a kezdeményezés tiszteletben tartja a Bizottságra mint a „Szerződések őrére” háruló, az uniós jog alkalmazásának felügyeletére vonatkozó kötelezettséget, ugyanakkor nem fosztja meg a tagállamokat attól a fontos szerepüktől, amelyet a Bizottsággal közösen a szabályoknak a belső piac terén vagy egyéb kapcsolódó területeken történő alkalmazásában töltenek be. A tagállamok megőrzik saját vizsgálati hatásköreiket, és továbbra is jogukban áll kiterjeszteni azokat. Ezen túlmenően a rendelet alkalmazása a tagállamok különböző szinteken történő bevonásával valósul majd meg, érvényre juttatva a Bizottság és a tagállamok közötti lojális együttműködés elvét.

Először is minden esetben, mikor a Bizottság úgy határoz, hogy gyakorolni kívánja azon hatáskörét, hogy e kezdeményezés alapján információkat kérjen vállalkozásoktól vagy vállalkozások társulásaitól, erről értesítenie kell az érintett tagállamot vagy tagállamokat. Ezenkívül a kezdeményezés mechanizmusokat hoz létre a Bizottság és a tagállamok között az információkérések és az ilyen kérésekre adott válaszok kapcsán folytatandó információmegosztásra vonatkozóan; e mechanizmusok nem érintik a szakmai titoktartási kötelezettségeket.

A kezdeményezés összhangban van az EUMSZ-szel a tekintetben is, hogy a benne foglaltak alapján a Bizottság várhatóan képes lesz összegyűjteni a rábízott feladatok teljesítéséhez szükséges információkat a jogalkotók által meghatározott megfelelő feltételek szerint.

¹¹ HL L 241., 2015.9.17., 1. o.

- **Arányosság**

Ez a javaslat arányos a kitűzött célokkal és nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket. Először is ahhoz, hogy a javaslat tárgyát képező eszköz alkalmazására sor kerüljön, komoly problémának kellene felmerülnie az uniós jognak az e rendelet hatálya alá tartozó területeken történő alkalmazása kapcsán. Másodsor, ez a vizsgálati eszköz csak végső esetben alkalmazandó, amikor az adott probléma kezeléséhez releváns információk megszerzésére szolgáló egyéb módszerek egyike sem vezetett eredményre. Harmadsor, a Bizottságnak hivatalos határozatban igazolnia kell majd, hogy a szóban forgó információkra szükség van a probléma megoldásához, hogy az információk valószínűsíthetően könnyen hozzáférhetők a kérések címzettjei számára, valamint hogy az információk megszerzésére szolgáló egyéb módszerek eredménytelenek voltak. Negyedsor, az információkérések szigorúan célirányosak lesznek, mind a terjedelmüket, mind a válaszadók számát tekintve. E feltételek Bizottság általi teljesítése az EUB előtt lefolytatandó bírósági felülvizsgálat tárgyát képezi. Végezetül, az adminisztratív terhek összességükben a lehető legkisebb mértékűre csökkennek mind a vállalkozások esetében (a mikrovállalkozások mentesítésének és a kis- és középvállalkozásokra [kkv-k] gyakorolt hatások minimalizálásának köszönhetően – lásd alább), mind a hatóságoknál (a Bizottság és a tagállamok közötti, nem kellően hatékony koordinációs mechanizmusok kiküszöbölése és a teljes körű átláthatóság számukra történő biztosítása révén).

A javaslat lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy szankciókat alkalmazzon azon vállalkozásokkal vagy vállalkozások társulásaival szemben, amelyek szándékosan vagy súlyos gondatlanságból elmulasztják a javasolt rendelet alapján küldött információkérések teljesítését, illetve a rendelet alapján kiadott határozatok előírásainak betartását. A szankciók nem arra szolgálnak, hogy korrigálják a vállalkozások piaci magatartását. A szankciók kilátásba helyezésével a cél annak biztosítása, hogy az információkérések címzettjei időben válaszoljanak és hiánytalan, pontos és nem félrevezető válaszokat adjanak. A javaslat meghatározza a szankciók maximális szintjét, és ehhez az állami támogatásra vonatkozó szabályokban megállapított, visszatartó erejűnek szánt szankciókat veszi alapul. Mindazonáltal a javaslat nem kötelezi a Bizottságot arra, hogy automatikusan szankciót szabjon ki a válaszadást elmulasztó vállalkozásokra, és a szankció minimális összegét sem állapítja meg, mivel a Bizottságnak az értékeléseit eseti alapon kell elvégeznie, kellő tekintettel az arányosságra, különösen a kkv-k esetében. Minden olyan bizottsági határozat, amely szankció kiszabásáról rendelkezik, bírósági felülvizsgálat tárgyát képezi.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A rendelet megfelelő jogi eszköz a Bizottság releváns információkhoz való közvetlen hozzáféréseinek megerősítését célzó szabályok meghatározásához¹². Mind a Bizottság általi információkérés elfogadásához vezető eljárást, mind pedig a vállalkozásokra rótt kötelezettségek lehetőségét – ideértve adott esetben a szankciókat is – rendeletben kell megállapítani. Ahhoz a megoldáshoz képest, hogy a szóban forgó cél elérése érdekében irányelv révén kerüljön sor a nemzeti szabályok esetleges harmonizációjára, a rendelet nagyobb jogbiztonságot eredményezne, és alkalmas lenne az egységes értelmezés biztosítására. Egy önálló eszköz továbbá elkerülhetővé tenné az azon meglévő jogi eszközök

¹² Az EUMSZ 114. cikkének rendelet jogalapjaként való alkalmazását az EUB már elfogadta. Lásd a C-270/12. sz. ügyben hozott ítélet 97. és azt követő pontjait.

tekintetében esetleg felmerülő interferenciákat, amelyek más szakpolitikai területeken vizsgálati hatásköröket biztosítanak a Bizottság számára¹³.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK¹⁴, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

• Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk¹⁵

A Bizottság 2016. augusztus 2. és november 7. között nyilvános konzultációt folytatott a kezdeményezésről. Ennek keretében 71 hozzászólás érkezett be: 44 az üzleti szektorból¹⁶, 16 fogyasztóktól, nem kormányzati szervezetektől, illetve a civil társadalomtól, 11 pedig különböző hatóságoktól. A résztvevők megoszlása a következő volt: 68 hozzászóló 18 uniós tagállamból, 1 fő az egyik EGT-országból és 2 résztvevő egy nem európai országból. A válaszok azt mutatták, hogy a vállalkozások gyakran vonakodnak megosztani a kereskedelmi szempontból érzékeny információkat a hatóságokkal, nem csupán a nyilvános konzultáció keretében feltett kérdésekre való válaszadás során, hanem még akkor is, amikor az információk a jogaik megsértésére vonatkozó állítások alátámasztásához kellenek. A válaszadók arról számoltak be, hogy a bizalmas kezelés biztosítása és az adminisztratív terhek korlátozása esetén hajlandóak lennének érzékeny információkat szolgáltatni a Bizottságnak. Ugyanakkor több vállalat úgy nyilatkozott, hogy kizárólag az adatszolgáltatás iránti kérések önkéntes alapon való teljesítését támogatja.

Ezen túlmenően a Bizottság célzott konzultációkat folytatott több nagy vállalkozói szövetséggel, amelyek fenntartásukat fejezték ki azzal kapcsolatban, hogy a Bizottság felhatalmazást kapjon arra, hogy a versenyjog területén kívül eső információkat kérhessen vállalatoktól. Aggályaiknak adtak hangot a kereskedelmi szempontból érzékeny adatok védelemével, az adminisztrációs terhekkal és a kérelmek megválaszolásának elmulasztása esetén kiszabható bírságokkal kapcsolatban. A vállalatok elégedetlenségüket fejezték ki azzal kapcsolatban, hogy a Bizottság lassan reagál az uniós szabályok tagállamok általi megsértésével kapcsolatos ügyekre.

A Tanács versenyképességi munkacsoportjának és a magas szintű munkacsoportnak az ülésein a tagállamok tájékoztatást kértek a Bizottság által az információkérés vonatkozásában teljesítendő feltételekről, a tagállamoknak az eljárásban betöltött szerepéről, az ebből eredő adminisztratív terhekről és az esetleges szankciók arányosságáról.

A Bizottság az érdekelt felek javaslatainak jelentős részét figyelembe vette, különös tekintettel az eszköz korlátozott használatára felhívó hozzászólásokra (amelyeket a vizsgálati eszköz alkalmazására vonatkozó (előzetes) feltételek tükröznek, ideértve a tagállamok szerepével kapcsolatos rendelkezéseket is), valamint az adminisztratív terhek kapcsán megfogalmazott javaslatokra (erre példa az a rendelkezés, amely szerint az információkérés csak a válaszadó vállalkozások számára könnyen hozzáférhető információkra irányulhat). A

¹³ Mint például az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 rendelet (HL L 248., 2015.9.24.). Ez a rendelet eltérő jogalappal rendelkezik, amely eltérő jogalkotási eljárást von maga után, és a Bizottságnak a kifejezetten az állami támogatások területére vonatkozóan meghatározott konkrét célkitűzéseire, eljárási lépéseire és hatásköreire igazodik.

¹⁴ Tárgyaltan.

¹⁵ Részletesebb ismertetés a hatásvizsgálat 2. mellékletében olvasható.

¹⁶ Vállalkozói szövetségek (31), köztük kizárólag kkv-kat képviselő szövetségek, valamint vállalatok (13), többek között kkv-k és mikrovállalkozások (9). A válaszadó vállalkozói szövetségek összesen több mint 20 millió vállalatot képviseltek.

bizalmas információk védelmére vonatkozó biztosítékok és a válaszadás elmulasztása esetén alkalmazandó szankciók kérdéséről a Bizottság a versenyjog területén meghonosodott gyakorlatokat vette alapul.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A Bizottság e kezdeményezés tárgyában nem vett igénybe külön külső szakértői véleményeket.

- **Hatásvizsgálat**

A hatásvizsgálati jelentés kifejti, hogy a Bizottság és a tagállamok rendelkezésére álló, megbízható és pontos vállalati szintű információk hiánya problémát okoz az olyan helyzetekben, amikor a belső piaci szabályok kellő időben történő érvényesítéséhez szükség van az ilyen információkhoz való hozzáférésre. A jelentés a meglévő alapforgatókönyvön túlmenően a probléma kezelésére vonatkozó több különböző szakpolitikai lehetőséget is megvizsgált, nevezetesen a következőket: 1. a legjobb gyakorlatok tagállamok közötti és Bizottsággal való önkéntes cseréje, valamint iránymutatás kidolgozása a vállalati szintű információk gyűjtésére vonatkozóan; 2. azon nemzeti szabályok eltörlése, amelyek megakadályozzák, hogy a tagállami hatóságok megosszák a már birtokukban lévő vagy számukra hozzáférhető vállalati szintű információkat a Bizottsággal és más tagállamokkal; 3. kiegészítő vizsgálati hatáskörök bevezetése nemzeti szinten¹⁷ abból a célból, hogy a tagállamok minden esetben képesek legyenek vállalati szintű információkat gyűjteni, és megosztani őket a Bizottsággal; 4. a Bizottság által végső esetben alkalmazandó vizsgálati eszköz bevezetése azokra az esetekre, amikor fennáll a gyanúja a belső piac működését gátló akadályok létezésének, továbbá a bekérendő vállalati szintű információkra szükség van a megfelelő időben történő, eredményes döntéshozatalhoz, és a szóban forgó információk más úton nem szerezhetők be könnyen; valamint 5. a 2. és a 4. lehetőség kombinációja. A 2., a 3. és a 4. lehetőség jogalkotási jellegű. Az elvetett lehetőségek közé tartozik az uniós statisztikák alkalmazási körének kiterjesztése és a vállalkozások rendszeres jelentéstételi kötelezettségeinek bevezetése.

A Bizottság által végső esetben alkalmazandó vizsgálati eszköz bevezetése (4. lehetőség) tünt a legjobb politikai választásnak a szubszidiaritás és az arányosság szempontjából, és egyszersmind ez a legeredményesebb és legköltséghatékonyabb opció is. A 4. lehetőség megszünteti a koordinációval és a joghatósággal kapcsolatos problémákat arra az esetre, ha a tagállamok önállóan lépnének fel az uniós dimenzióval rendelkező ügyek kezelése során. Ennek eredményeként várhatóan megalapozottabb információk állnak majd rendelkezésre a belső piac működésében jelentkező hibákra vonatkozóan, ami pedig minden bizonnyal lehetővé fogja tenni a Bizottság és a tagállamok számára, hogy a belső piaci szabályoknak való megfelelés magasabb szintjét biztosítsák. Ez erősítené a fogyasztók belső piacba vetett bizalmát, és hozzájárulna a benne rejlő lehetőségek kiaknázásához. Az információkhoz való jobb hozzáférés a várakozások szerint a belső piaci szabályok megalapozottabb érvényesítését eredményezi a tagállamok szintjén, ami egyben a tagállamok elleni kötelezettségszegési eljárások számának csökkenését is maga után vonná. A belső piac jobb működése javára válna a vállalkozásoknak és a fogyasztóknak, például a piacra jutás akadályainak csökkenése, a nagyobb verseny, a versenyképesség fokozódása, valamint a határokon átnyúló (és potenciálisan nemzetközi) terjeszkedés könnyebbé és olcsóbbá válása révén.

A vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira háruló teljes éves adminisztratív (azaz a válaszok elkészítéséhez szükséges információk összeállításához és a jogi tanácsadáshoz

¹⁷ A 3. lehetőség a 2. lehetőséget is magában foglalja.

kapcsolódó) költség a becslések szerint 370 000 és 610 000 EUR között lesz¹⁸. Csekély többletköltség származhat abból, ha (a válaszadó üzleti titkainak védelemével összefüggésben) a válaszok betekinthető változata külön is benyújtásra kerül. Az előnyben részesített lehetőségéből eredő költségek a tagállamok tekintetében elhanyagolhatóak (a Bizottság vonatkozásában lásd alább a 4. szakaszt). Az előnyben részesített lehetőség alkalmazása esetén nem merülne fel közvetlen társadalmi vagy környezeti költség.

A Bizottság benyújtotta a hatásvizsgálatról szóló jelentést és a vezetői összefoglalót¹⁹ a Szabályozói Ellenőrzési Testületnek. A Testület 2017. január 20-án negatív véleményt adott ki, amelyet 2017. március 23-án fenntartásokat tartalmazó pozitív vélemény követett²⁰. A Testület a jelentésnek az ajánlásaival összhangban történő kiigazítását kérte²¹. A jelentés most egyértelműen arra a célkitűzésre összpontosít, hogy kezelje a belső piaci szabályok alkalmazásának biztosításához szükséges releváns információk hiányát azokban a konkrét esetekben, amikor szükség van információkra, és azok más módon nem szerezhetőek be. Ezenkívül világosabban bemutatja azokat a feltételeket, amelyeket a Bizottságnak teljesítenie kell ahhoz, hogy alkalmazhassa a vizsgálati eszközt (lásd az arányossággal kapcsolatos fenti alfejezetet), ideértve azt is, hogy bizonyítani kell, hogy a kért információk más forrásokból nem állnak rendelkezésre (végső eszköz). Ezenkívül a jelentés egyértelműbben ismerteti az érdekelt felek véleményét²².

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Amikor a Bizottság információk szolgáltatása iránti kérést intéz vállalkozásokhoz és vállalkozások társulásaihoz, köteles gondosan eljárni a kérések címzettjeinek kiválasztása során, annak érdekében, hogy a kéréseket csak olyan vállalkozásoknak és vállalkozások társulásainak címezzék, amelyek képesek kellően releváns információkat szolgáltatni (az 5. cikk (3) bekezdése). Általában csak az erős piaci pozícióval vagy jelentős kereskedelmi volumennel rendelkező nagyvállalkozásokról feltételezhető, hogy képesek a Bizottság rendelkezésére bocsátani a releváns információkat. A kkv-kkal ellentétben a nagyobb vállalkozások működése általában kiterjedtebb és szervezettebb vállalati keretek között folyik, ami lehetővé teszi a szükséges információk viszonylag egyszerű lekérését. Ezért az ebből eredő adminisztratív teher és az e vállalkozásokra gyakorolt hatás nem tűnik aránytalannak.

A kis- és középvállalkozásokat elméletileg fel lehet kérni arra, hogy válaszoljanak az e javaslat szerinti információkérésre (például meghatározott ágazatokban vagy piacokon, ahol adott esetben erős piaci pozícióval rendelkeznek). Gazdasági tevékenységük volumenére való tekintettel azonban erre valószínűleg nem fog sor kerülni. Mindazonáltal azon esetek tekintetében, amikor valóban szükséges kérést intézni kkv-khoz, a javaslat a minimálisra csökkentené azok megfelelési költségeit: a kkv-khoz intézendő információkérések alkalmazási körének mérlegelésekor a Bizottság külön is köteles megfelelően figyelembe

¹⁸ Évente öt kérést feltételezve (de kérésenként több címzettet is).

¹⁹ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>

²⁰ Ugyanott.

²¹ A Szabályozói Ellenőrzési Testület megállapította, hogy: „A jelentés még mindig nem eléggé egyértelmű és esetenként következetlen a kezdeményezés hatókörét illetően. A jelentés az egységes piaci információs eszközt (SMIT) számos helyen továbbra is az adatok rendelkezésre állásával kapcsolatos általános problémákra adott megoldásként mutatja be, vagy az egységes piachoz kapcsolódó azon szakpolitikai célokra vonatkozó információforrásként, amelyek nem konkrét jogérvényesítési hiányosságokból erednek; ugyanakkor mindezt nem indokolja. 2. A jelentés egyértelművé teszi, hogy az eszköz alkalmazására csak végső esetben kerülne sor, de nem ismerteti egyértelműen a biztosítékokat, illetve azokat a feltételeket, amelyek teljesülése esetén vizsgálat indítható. 3. A fő jelentés továbbra sem tükrözi elég világosan a tagállamok és az érdekelt vállalkozások véleményét.”

²² A végrehajtott kiigazítások részletesebb bemutatása a hatásvizsgálatról szóló jelentésben olvasható.

venni az arányosság elvét (az 5. cikk (3) bekezdése). Egy adott kkv számára a válaszadás becsült költsége kérezenként 300 és 1 000 EUR közé tehető, amely jogi tanácsadás igénybevétele esetén további 1 000 EUR-val növekedhet; ez egy nagyvállalkozás becsült válaszadási költségének nagyjából 25 %-át teszi ki.

A mikrovállalkozások mentesülnek e javaslat alól annak érdekében, hogy ne háruljanak rájuk aránytalan adminisztratív terhek, figyelembe véve különösen azt, hogy nem valószínű, hogy módjuk lenne kellően releváns információkat szolgáltatni.

A Bizottság és a tagállamok által az uniós jog alkalmazásának többek között a belső piac terén történő biztosítása céljából végrehajtott célirányosabb jogérvényesítési intézkedéseknek köszönhetően mindenféle méretű vállalat részesül majd a jobban működő belső piac előnyeiből.

A javaslat nem ír elő semmilyen különleges formátumot vagy kommunikációs csatornát az információkérések feldolgozásához, vagyis az információs és kommunikációs technológiák (IKT) fejlődése szempontjából semleges.

- **Alapjogok**

E javaslat tiszteletben tartja az alapvető jogokat és tekintettel van különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elvekre. Olyan biztosítékokat és garanciákat ír elő – nevezetesen a bizalmas információk védelméről szóló 7. cikkben és a szakmai titoktartásról szóló 16. cikkben –, amelyek kellően figyelembe veszik a vállalkozások üzleti titkaik védeleméhez fűződő jogos érdekét (lásd a Charta 7. cikkét). A javaslat megfelel a személyes adatok védeleméhez való jognak is (lásd a Charta 8. cikkét), és összhangban van a Bizottság birtokában lévő dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó szabályokkal (lásd a Charta 41. cikkét). Tekintettel arra, hogy az információkérések címzettjei megtámadhatják az ilyen kéréseket az EUB előtt, a javaslat tiszteletben tartja a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot (lásd a Charta 47. cikkét). A pénzbírságok vagy kényszerítő bírságok esetleges kiszabására vonatkozó szabályok tiszteletben tartják az ártatlanság védelméhez való jogot és a büntetések arányosságának elvét (lásd a Charta 48. és 49. cikkét).

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Ez a kezdeményezés nem hoz létre a Bizottság által alkalmazandó újabb jogérvényesítési rendszert. Ehelyett egy olyan külön vizsgálati eszközt biztosít a Bizottság számára, amelyet az végső esetben, a meglévő jogérvényesítési eljárások és intézkedések részeként alkalmazhat. A becslések szerint a Bizottság adatgyűjtéssel és -elemzéssel kapcsolatban felmerülő éves költségei – évente öt információkéréssel számolva²³ – 120 000 és 430 000 EUR közötti összeget tehetnek ki. A Bizottság fent említett költségei nem teszik szükségessé újabb előirányzatok beállítását a költségvetésbe, csak a meglévő személyzet és infrastruktúra átcsoportosítását.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A Bizottság figyelemmel fogja kísérni a rendelet alkalmazását annak érdekében, hogy felmérje annak eredményességét és arányosságát. Ennek során a következő kritériumokra fog támaszkodni: a rendelet alkalmazásának kivételes jellege, az információkérés címzettjei által

²³ A Bizottság nem köteles használni a vizsgálati eszközt.

tanúsított együttműködés a kért információk szolgáltatása terén, valamint az összegyűjtött információk minősége. A Bizottság rögzíti az ehhez szükséges adatokat (például a következők vonatkozásában: az eszköz éves használata, az érintett belső piaci terület, az információkérés által érintett vállalkozások vagy vállalkozások társulásai, a válaszok kellő időben történő szolgáltatása, teljessége, pontossága és minősége, a válaszadási arány, valamint az, hogy az eszköz használata hozott-e javulást a Bizottság általi jogérvényesítésben). A Bizottság a nyomon követést szolgáló, önkéntes részvételen alapuló felméréseket végez a kérések által érintett vállalkozások körében, hogy megismerje a folyamatról alkotott véleményüket. Ezenkívül nyomon fogja követni az eszköz hasznosságát is (például a sikeres kötelezettség-szegési eljárások arányát és az érdekelt felek által a kérdésről adott visszajelzéseket). E nyomonkövetési tevékenységek eredményei a rendelet alkalmazásának kezdetétől számított öt év elteltével értékelésre kerülnek. A Bizottságnak két évente jelentést kell készítenie a rendelet alkalmazásáról.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Az I. fejezet (Általános rendelkezések) ismerteti a tárgyat, a hatályt és a fogalom meghatározásokat (1–4. cikk). A Bizottság felhatalmazást kap (4. cikk) arra, hogy közvetlenül vállalkozásoktól és vállalkozások társulásaitól kérjen információkat az uniós jog alkalmazásával kapcsolatos azon komoly problémák megoldása érdekében, amelyek veszélyeztethetik valamely fontos uniós szakpolitikai célkitűzés elérését.

A II. fejezet az információkérés feltételeit és eljárását határozza meg. Az 5. cikk a Bizottság eljárási hatáskörét arra a végső esetre korlátozza, amikor az információt más forrásból nem tudja megfelelő és kielégítő módon vagy kellő időben beszerezni. A Bizottságnak előzetes határozatot kell elfogadnia, amelyben kinyilvánítja azon szándékát, hogy gyakorolni kívánja a szóban forgó hatáskört, továbbá ismerteti a feltételezett komoly problémát, a kért információt, azt, hogy miért van szükség ilyen információra, és miért nem vezettek eredményre az információ megszerzésének egyéb módjai, valamint a kérések címzettjeinek (amelyek nem lehetnek mikrovállalkozások) kiválasztására használt kritériumokat. A Bizottság csak olyan információkat kérhet, amelyeket a kérés címzettjének módjában áll megadni. Az előzetes határozat címzettje(i) az érintett tagállam(ok), és a Bizottság köteles haladéktalanul értesíteni az érintett tagállam(ka)t a szóban forgó határozatról. A 6. cikk az információkérés során követendő eljárásról rendelkezik: a Bizottság a vállalkozásokat vagy vállalkozások társulásait egyszerű kérés vagy határozat révén kérheti fel információk szolgáltatására, és erről tájékoztatnia kell azt a tagállamot, amelyben a kérés címzettje található. Amennyiben a Bizottság az EUMSZ 258. cikke alapján hivatalos kötelezettség-szegési eljárást indított, köteles az eljárásban érintett tagállam rendelkezésére bocsátani az eljárás keretében kiadott valamennyi információkérés másolatát, függetlenül attól, hogy hol található a vállalkozásnak vagy a vállalkozások társulásának a bejegyzett székhelye. A 7. cikk a kérésekre adott válaszokkal és a bizalmas információk védelemével foglalkozik. E rendelkezések különösen arra kötelezik a Bizottságot, hogy a beérkezett válaszokat továbbítsa a kérés által érintett tagállamnak, amennyiben azok az EUMSZ 258. cikke szerint az érintett tagállammal szemben indított hivatalos kötelezettség-szegési eljárás szempontjából jelentőséggel bírnak. Amennyiben a válasz az adott tagállam viszonylatában bizalmasnak tekintett információt tartalmaz, a Bizottság csak a beadvány betekinthető változatát továbbítja. A 8. cikk az összegyűjtött információk felhasználását a 4. cikkben meghatározott célra korlátozza.

A III. fejezet (9–13. cikk) megállapítja a pénzbírságokra és a kényszerítő bírságokra vonatkozó szabályokat arra az esetre, ha a válaszadó pontatlan vagy félrevezető információt szolgáltat, vagy ha hivatalos bizottsági határozat útján megfogalmazott kérésre hiányos információt szolgáltat vagy egyáltalán nem nyújt információt. Ezek a szabályok az (EU)

2015/1589 rendeletben előírt, az állami támogatások területén alkalmazandó szabályok mintáját követik.

A IV. fejezet (Záró rendelkezések – 14–19. cikk) szabályokat állapít meg a következőkre vonatkozóan: a határidők meghosszabbítása, a bizottsági határozatok kihirdetése, a tagállamok szakmai titoktartási kötelezettségei, adatvédelem (az uniós tisztviselőket az EUMSZ 339. cikke alapján már jelenleg is kötik hasonló kötelezettségek), a Bizottság jelentéstételi kötelezettségei és a rendelet hatálybalépése.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE**a Bizottság által vállalkozásokhoz és vállalkozások társulásaihoz intézett, a belső piaccal és a kapcsolódó területekkel összefüggő információkérésre vonatkozó feltételek és eljárás megállapításáról**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére, 91., 100., 114. és 192. cikkére, 194. cikke (2) bekezdésére, valamint 337. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,²⁴

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére,²⁵

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkének (3) bekezdése értelmében a belső piac létrehozása az Unió egyik legfontosabb, a tagállamokkal együttműködésben megvalósítandó célja. Az Unió az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 26. cikke (1) bekezdésének megfelelően meghozza a belső piac létrehozásához, illetve működésének biztosításához szükséges intézkedéseket. Az EUMSZ 26. cikkének (2) bekezdése értelmében a belső piac egy olyan, belső határok nélküli térség, amelyben biztosított az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása. A belső piac új lehetőségeket és méretgazdaságosságot biztosít az európai vállalkozások számára, munkahelyeket teremt, több választási lehetőséget bocsát a fogyasztók rendelkezésére kedvezőbb árakon, és lehetővé teszi az európai polgárok számára, hogy az Unió bármelyik tagállamában élhessenek, tanulhassanak vagy dolgozhassanak. Noha jelentős előrehaladást sikerült elérni, a belső piac létrehozásában és működésében továbbra is komoly nehézségek tapasztalhatók, így az európai polgárok és vállalkozások nem tudják teljes mértékben kiaknázni a belső piac előnyeit. Bizonyos esetekben az uniós jognak a belső piac területén való alkalmazására vonatkozó bizottsági fellépés szempontjából fontos információk optimálistól elmaradó minősége és mennyisége növeli annak kockázatát, hogy az összehangolatlan nemzeti jogérvényesítési tevékenységek vagy az adott problémákra kidolgozott nemzeti szabályozási megoldások sokfélesége nyomán nehézségek merülnek fel a belső piacon belüli kereskedelemben.

²⁴ HL C , , o.

²⁵ HL C , , o.

- (2) Az EUMSZ 337. cikke feljogosítja a Bizottságot arra, hogy – a Tanács által egyszerű többséggel megállapított kereteken belül és feltételek szerint – bármely olyan információt megszerezzen, amely a rábízott feladatok teljesítéséhez szükséges. Ugyanakkor a Bíróság a C-490/10 sz., *Európai Parlament kontra Tanács* ügyben hozott ítéletében pontosította, hogy amennyiben az információgyűjtés közvetlenül egy adott uniós politika céljainak eléréséhez járul hozzá, az ilyen információgyűjtés feltételeit megállapító aktusnak az érintett politikára vonatkozó jogalapon kell alapulnia. Ez a rendelet nem csupán azt a keretet határozza meg, amelyen belül a Bizottság információkat gyűjthet vállalkozásoktól és vállalkozások társulásaitól, hanem olyan intézkedéseket is, amelyek arra irányulnak, hogy érvényt szerezzenek az információkérésnek. Következésképpen – teljes mértékben figyelembe véve azon tény is, hogy a Bizottság információk gyűjtésére vonatkozó hatásköre közvetlenül a Szerződésből ered – indokolt úgy rendelkezni, hogy e rendelet az EUMSZ 337. cikkén túlmenően az EUMSZ 43. cikkének (2) bekezdésében, 91., 100. és 192. cikkében, 194. cikkének (2) bekezdésében, valamint 114. cikkében foglalt rendelkezéseken is alapuljon; ez utóbbi cikk rendelkezik a belső piac létrehozásához és működéséhez szükséges intézkedések elfogadásáról, ideértve az azon helyzetekben alkalmazandó intézkedéseket is, amikor a nemzeti szabályok közötti különbségek akadályozzák az alapvető szabadságok érvényesülését, vagy amikor a belső piac létrehozását és működését érintő nehézségek kialakulását kell megelőzni.
- (3) Az ilyen nehézségek hatékony és eredményes feltárásához és – adott esetben – kezeléséhez elengedhetetlen, hogy kellő időben rendelkezésre álljanak átfogó, pontos és megbízható mennyiségi és minőségi piaci információk. Ez különösen igaz akkor, amikor a Bizottság a Szerződések öréként jár el, az EUSZ 17. cikke (1) bekezdésének megfelelően, amely megbízza a Bizottságot a Szerződések, valamint az intézmények által a Szerződések alapján elfogadott intézkedések alkalmazásának biztosításával, valamint az uniós jog alkalmazásának felügyeletével. Amint azt a Bíróság az EUMSZ 258. cikke szerinti kötelezettségszegési eljárásokkal összefüggésben számos alkalommal megállapította, a Bizottság feladata, hogy a Bíróság elé tárja a kötelezettségszegés fennállását igazoló összes releváns ténybeli információt. Az ilyen információk bizonyos esetekben magukban foglalhatnak olyan piaci információkat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a Bíróság megállapíthassa, megsértették-e az uniós jogot.
- (4) Maga a Bizottság nem rendelkezik olyan általános vizsgálati hatáskörrel, amelynek segítségével érvényt tud szerezni az uniós jognak a belső piac területén. A versenyszabályokkal kapcsolatos, az 1/2003/EK²⁶, a 139/2004/EK²⁷ és az (EU) 2015/1589²⁸ tanácsi rendeletben előírt vizsgálati hatásköröket jogalapjuk meghatározott területekre korlátozza, és e jogszabályok nem teszik lehetővé az információknak a belső piaccal kapcsolatos egyéb politikai célokból történő összegyűjtését és felhasználását.

²⁶ A Tanács 1/2003/EK rendelete (2002. december 16.) a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról (HL L 1., 2003.1.4., 1. o.).

²⁷ A Tanács 139/2004/EK rendelete (2004. január 20.) a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről (HL L 32., 2004.2.5., 1. o.).

²⁸ A Tanács (EU) 2015/1589 rendelete (2015. július 13.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 248., 2015.9.24., 9. o.).

- (5) Amint azt a Bíróság elismerte, a Bizottság az uniós jog érvényesítése során – bár kiindulhat közvetett jelzésekből is – a tényszerű adatokat illetően többnyire kénytelen a panaszosok, a köz- és magánszervek, valamint az érintett tagállamok által szolgáltatott információkra támaszkodni. Az EUSZ 4. cikkének (3) bekezdése értelmében – ahogy arra a Bíróság is számos alkalommal emlékeztetett – a tagállamok kötelesek segíteni a Bizottságot feladatainak teljesítésében és különösen a Szerződések öröként játszott szerepének betöltésében. Előfordulhat azonban, hogy a tagállamok nem mindig férnek hozzá azokhoz a releváns piaci információkhoz, amelyekre a Bizottságnak feladatai elvégzéséhez szüksége lenne, illetve hogy az információgyűjtésre vonatkozó nemzeti szabályaik nem teszik lehetővé számukra az összegyűjtött információk felfedését.
- (6) A tagállamoktól kapott információkat kiegészítendő a Bizottság az érdekelt felek, különösen a panaszosok önkéntes együttműködésére támaszkodik. Bizonyos uniós dimenzióval rendelkező összetett ügyekben azonban ahhoz, hogy alapos elemzést végezhesen, a Bizottságnak szüksége lenne az e csatornákon keresztül kapott információk továbbiakkal való kiegészítésére, például annak érdekében, hogy meggyőződhessen arról, hogy az információk teljes mértékben pontosak, vagy hogy a különböző tagállamokból származó információk formátuma összehasonlítható. Ezenkívül a Bizottság jogérvényesítési tevékenysége során nem mindig támaszkodhat hivatalos statisztikákra, mivel azok bizonyos időeltolódással állnak rendelkezésre, és a konkrét esetek kezeléséhez adott esetben nem elég részletesek, illetve nincsenek megfelelő bontásban megadva.
- (7) Bár a Bizottságnak a belső piaci szabályok létrehozásával és működésével kapcsolatos nehézségek kezeléséhez szükséges információk megszerzésére vonatkozó lehetőségeit illetően a jelenleg szabályozási keret az esetek nagy többségében hatékonyan működik, egyes konkrét helyzetekben, amikor részletes, összehasonlítható, naprakész és gyakran bizalmas jellegű, konkrét piaci adatokra van szükség egy korlátozott időkereten belül, kihívást jelent az ilyen adatok összegyűjtése. Egy alapos gazdasági elemzés különösen alkalmas a belső piac létrehozásával és működésével kapcsolatos nehézségek meglétének az uniós dimenzióval rendelkező összetett esetekben való értékelésére, főleg amikor a szóban forgó esetek gyorsan változó piacokhoz, új gazdasági tevékenységekhez vagy a mindenkori gazdasági feltételezéseket megkérdőjelező új üzleti modellekhez kapcsolódnak. Kielégítő és összehasonlítható információk hiányában azonban az ilyen értékelés elvégzése problémákba ütközhet. Ez a szóban forgó konkrét esetekben megnehezíti a Bizottság számára azon feladatának teljesítését, hogy gondoskodjon az uniós jog alkalmazásáról.
- (8) Arra az esetre, amikor részletes, összehasonlítható, naprakész és gyakran bizalmas piaci információk csak piaci szereplőktől szerezhetők be kellő időben, helyénvaló felhatalmazni a Bizottságot arra, hogy végső esetben alkalmazott intézkedésként, az e rendeletben megállapított korlátokon belül és feltételekkel felkérjen vállalkozásokat és vállalkozások társulásait arra, hogy kellő időben, közvetlenül hozzá nyújtsanak be átfogó, pontos és megbízható mennyiségi és minőségi piaci információkat, amennyiben bebizonyosodott, hogy egyéb információforrások nem állnak rendelkezésre, illetve nem biztosítanak elegendő vagy megfelelő információt. E célból a Bizottságnak először határozatot kell elfogadnia, amelyben kifejti, hogy a szükséges információk megszerzésének más módjai miért bizonyultak eredménytelennek. A vállalkozás fogalma alatt ugyanaz értendő, mint az uniós jog más területein, különösen a versenyjogban.

- (9) Annak biztosítása érdekében, hogy e rendelet alkalmazására a tagállamok bevonásával kerüljön sor, érvényre juttatva a Bizottság és a tagállamok közötti lojális együttműködésnek az EUSZ 4. cikke (3) bekezdésében foglalt elvét, helyénvaló előírni, hogy a Bizottságnak haladéktalanul értesítenie kell az érintett tagállamot vagy tagállamokat minden olyan határozatáról, amelyben kinyilvánítja azon hatáskörének gyakorlására irányuló szándékát, hogy e rendeletnek megfelelően információkat kérjen vállalkozásoktól vagy vállalkozások társulásaitól.
- (10) A szóban forgó felhatalmazás célja nem az, hogy új jogérvényesítési hatáskörökkel ruházza fel a Bizottságot és ezen belül feljogosítsa különösen arra, hogy az uniós jognak a belső piacot érintő megsértése esetén egyéni piaci szereplőkkel szemben eljárjon. Ehelyett inkább arra szolgál, hogy további lehetőséget biztosítson a Bizottság számára a tények feltárására olyan esetekben, amikor ez feltétlenül szükséges az EUMSZ által a Bizottságra ruházott azon feladat ellátásához, hogy a belső piac létrehozására és működésének biztosítására vonatkozó céllal összefüggésben gondoskodjon az uniós jog alkalmazásáról. A teljes mértékben működő belső piac létrehozása érdekében helyénvaló egyértelművé tenni, hogy ez a felhatalmazás a belső piac azon gazdasági ágazataira is vonatkozik, amelyek tekintetében az EUMSZ közös politikák alkalmazását írta elő; ezen ágazatok a következők: mezőgazdaság és halászat (kivéve a tengeri biológiai erőforrások megőrzését), közlekedés, környezetvédelem és energia.
- (11) Ahhoz, hogy e vizsgálati eszköz eredményes legyen, a kért információknak a releváns uniós jogszabályok alkalmazására kell vonatkozniuk. Ezen információk magukban foglalhatnak például tényszerű piaci adatokat, amelyek vonatkozhatnak többek között a költségszerkezetre, az árképzési politikára, a termékek vagy szolgáltatások jellemzőire, illetve a fogyasztók és a beszállítók földrajzi eloszlására. Ide tartozhatnak továbbá a vállalkozások vagy vállalkozások társulásai által a belső piac működésére – ezen belül például az észlelt szabályozási és belépési korlátokra vagy a határokon átnyúló műveletek költségeire – vonatkozóan készített, tényeken alapuló elemzések is. Az információkérés megválaszolásához kapcsolódó költségek minimálisra csökkentése érdekében indokolt úgy rendelkezni, hogy a kérések csak olyan információkra terjedjenek ki, amelyek valószínűleg rendelkezésére állnak az érintett vállalkozásnak vagy vállalkozások társulásának.
- (12) Amikor a Bizottság információk szolgáltatása iránti kérést intéz vállalkozásokhoz és vállalkozások társulásaihoz, köteles gondosan eljárni a kérések címzettjeinek kiválasztása során, annak érdekében, hogy a kéréseket csak olyan vállalkozásoknak és vállalkozások társulásainak címezzék, amelyek képesek kellően releváns információkat szolgáltatni; ez mindenekelőtt az érintett tagállamok nagyobb vállalkozásait jelenti. Ezek az információkérések a rendelkezésre álló információk alapján feltételezett, az uniós jognak a belső piac, a mezőgazdaság és a halászat (a tengeri biológiai erőforrások megőrzésének kivételével), a közlekedés, a környezetvédelem és az energiaügy területén való alkalmazásával kapcsolatos komoly probléma megoldására irányulnak. Céljuk nem az, hogy büntetőeljárás induljon a vállalkozások ellen azok erre esetleg okot adó magatartása miatt. Ennek megfelelően az eszköz keretében előírt szankciók kizárólag két helyzetben lesznek alkalmazandók: az információkérés megválaszolásának szándékos vagy súlyos gondatlanságból eredő elmulasztása, valamint szándékosan vagy súlyos gondatlanságból helytelen, hiányos vagy félrevezető válasz adása. A belső piaci szabályok megfelelő alkalmazásának előmozdítása érdekében az összegyűjtött információk arra is felhasználhatók lennének, hogy betekintést nyújtsanak olyan helyzetekbe, amikor a vállalkozások számára

nehéznek bizonyul a jogszabályoknak való megfelelés. Annak elkerülésére, hogy aránytalan adminisztratív terhek háruljanak a mikrovállalkozásokra, amelyek valószínűleg egyébként sem tudnának kellően releváns információkat nyújtani, indokolt úgy rendelkezni, hogy a Bizottság ne intézhessen információszolgáltatás iránti kérést a vállalkozások e kategóriájához. A kis- és középvállalkozások információszolgáltatásra való felkérésekor a Bizottságnak megfelelően figyelembe kell vennie az arányosság elvét. Bár a kkv-k működése valószínűleg nem elég nagy léptékű ahhoz, hogy képesek legyenek jelentős mértékben befolyásolni a piaci eredményeket, a kkv-któl gyűjtött információk értékes adalékokkal szolgálhatnak a Bizottságnak a belső piac létrehozásával és működésével kapcsolatos nehézségek tekintetében. Előfordulhat, hogy a kkv-k számára könnyen hozzáférhető információk anekdotikus jellegűek, mindazonáltal alkalmasak lehetnek arra, hogy felhívják a Bizottság figyelmét a kkv-k egységes piaccal kapcsolatos nehézségeire. Az eszköz keretében való információkérés kapcsán végzett adatgyűjtés nem róhat és elvileg nem is ró jelentős többletköltségeket a kkv-kra. Tekintettel az értékláncokon belüli gyengébb alkupozíciójukra, a kkv-k esetleg készségesebben szolgáltatnak információkat, ha biztosítják számukra a titoktartás és az anonimitás megfelelő tiszteletben tartásával lefolytatott eljárást. Valamely, az egységes piac létrehozásával és működésével kapcsolatos nehézség megoldása különösen előnyös lehet a kkv-k számára, mivel gyakran az innovatív kisvállalkozások szembesülnek a legnagyobb akadályokkal a vállalkozás beindítása és az egységes piacon való terjeszkedés során. A következetesség és a jogbiztonság érdekében a „mikrovállalkozás”, a „kisvállalkozás” és a „középvállalkozás” fogalma tekintetében a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben²⁹ szereplő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni.

- (13) Az uniós jognak a belső piac, valamint a mezőgazdaság, a halászat (kivéve a tengeri biológiai erőforrások megőrzését), a közlekedés, a környezetvédelem és az energiaügy területén történő következetes alkalmazása érdekében – a szakmai titoktartási kötelezettségek sérelme nélkül – mechanizmusokat kell létrehozni a Bizottság és a tagállamok közötti, az információkéréssel és adott esetben az ilyen kérésekre adott válaszokkal kapcsolatos információcserére vonatkozóan.
- (14) Az e rendeletben előírt vizsgálati eszköz különösen hasznos az uniós jog belső piac területén történő alkalmazásának Bizottság általi biztosításához. Hasznos továbbá az érintett tagállamok bármely olyan későbbi jogérvényesítési intézkedésének céljaira is, amelynek végrehajtásához szükség van a szóban forgó hatáskör gyakorlása útján gyűjtött és a Bizottság által az érintett tagállamok előtt felfedett releváns információk felhasználására. Ezenkívül amennyiben a meglévő szabályok alkalmazása során nehézségek tapasztalhatók – ideértve az olyan helyzeteket is, amikor a vállalkozások a jogi egyértelműség hiánya miatt nem képesek eleget tenni a jogszabályoknak –, ez a vizsgálati eszköz arra is alkalmas lehet, hogy hozzájáruljon szabályozási megoldások körvonalazásához vagy kidolgozásához, amennyiben az egyéb eszközöknek és a releváns információk egyéb forrásainak a használata nem bizonyult kielégítőnek. A nyilvánosságra hozott információk újrafelhasználásának sérelme nélkül helyénvaló továbbá úgy rendelkezni, hogy ne legyen engedélyezett az ilyen információk más

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

célokra, különösen az EUMSZ-be foglalt versenyszabályok alkalmazásának céljára történő felhasználása.

- (15) A Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy az általa a vállalkozásokhoz vagy vállalkozások társulásaihoz intézett információkérések teljesítését – adott esetben – határozat útján kiszabott arányos pénzbírságok és kényszerítő bírságok révén kényszerítse ki. A pénzbírságok és a kényszerítő bírságok összegének meghatározásakor a Bizottságnak megfelelően figyelembe kell vennie az arányosság elvét (ideértve a megfelelőség szempontjait is), különösen a kis- és középvállalkozások tekintetében. Az információszolgáltatásra felkért felek jogait a pénzbírság vagy a kényszerítő bírság határozat útján történő kiszabását megelőzően a véleménynyilvánítás lehetőségének biztosítása révén védelmezni kell.
- (16) Megfelelően figyelembe véve az arányosság elvét (ideértve a megfelelőség szempontjait is), indokolt úgy rendelkezni, hogy a Bizottság csökkenthesse vagy teljes mértékben elengedhesse a kényszerítő bírságokat, amennyiben a kérelmek címzettjei a határidő lejárta után ugyan, de benyújtják a kért információt. A jogbiztonság érdekében helyénvaló továbbá elévülési időt megállapítani a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabása és végrehajtása tekintetében.
- (17) A Bíróságnak az EUMSZ 261. cikkével összhangban korlátlan hatáskörrel kell rendelkeznie azon határozatok tekintetében, amelyekkel a Bizottság pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szab ki e rendelet alapján, ami azt jelenti, hogy a Bizottság által kiszabott pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot törölheti, csökkentheti vagy növelheti.
- (18) Az átláthatóság és a jogbiztonság érdekében helyénvaló tájékoztatni a nyilvánosságot a Bizottság határozatairól. A Bizottságnak az ilyen információk közzététele és kezelése során az EUMSZ 339. cikkével összhangban tiszteletben kell tartania a szakmai titoktartásra vonatkozó szabályokat, ideértve az összes bizalmas információ védelemét is.
- (19) A valamely vállalkozás üzleti tevékenységére vonatkozó információk felfedése súlyos kárt okozhat az adott vállalkozásnak. A Bizottságnak ezért megfelelő figyelmet kell fordítania a vállalkozások jogos érdekeire, különösen üzleti titkaik védelemére. Annak biztosítása érdekében, hogy a Bizottság rendelkezésére bocsátott üzleti titkok és egyéb bizalmas információk kezelése az EUMSZ 339. cikkének megfelelően történjék, az információkat benyújtó vállalkozásoknak vagy vállalkozások társulásainak egyértelműen meg kell jelölniük, hogy mely információkat tekintik bizalmasnak, és ki kell fejteniük, hogy miért bizalmasak a szóban forgó információk. Indokolt előírni, hogy a Bizottság az ilyen válaszadók által szolgáltatott bizalmas információkat ne fedhesse fel a kérelem által érintett tagállam előtt, kivéve, ha a válaszadók előzetesen hozzájárultak a szóban forgó információk e célból történő megosztásához. Az érintett válaszadó számára elő kell írni, hogy a Bizottságnak nyújtson be külön egy betekintheső változatot is, amely az érintett tagállam előtt felfedhető információkat tartalmazza. Azon esetekre, amikor valamely bizalmasként megjelölt információkra feltételezhetően nem vonatkoznak szakmai titoktartási kötelezettségek, célszerű egy olyan mechanizmust fenntartani, amelynek alapján a Bizottság határozhat arról, hogy az adott információ milyen mértékben fedhető fel. Minden ilyen, az információ bizalmas jellegére vonatkozó állítást elutasító határozatnak meg kell jelölnie azt az időszakot, amelynek végén az információt fel lehet fedni, lehetővé téve ezáltal a válaszadónak, hogy igénybe vegye a rendelkezésére álló bírósági védelmet, beleértve az ideiglenes intézkedést is. A válaszadó jogait a bizalmas kezelés iránti kérelem

elutasítására vonatkozó bármely határozat meghozatalát megelőzően a véleménynyilvánítás lehetőségének biztosítása útján védelmezni kell.

- (20) Figyelembe véve az e rendeletben előírt vizsgálati eszköz kivételes jellegét, valamint az eszköz arányos alkalmazásának nyomon követése céljából a Bizottság két évente jelentést készít e rendelet alkalmazásáról, és benyújtja azt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (21) Ez a rendelet tiszteletben tartja a különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában meghatározott alapvető jogokat, és figyelembe veszi az ott elismert elveket. E rendelet célja ezen belül különösen az, hogy teljeskörűen biztosítsa a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jog, a személyes adatok védeleméhez való jog, a megfelelő ügyintézéshez való jog (különös tekintettel az iratokhoz való hozzáférésre, tiszteletben tartva ugyanakkor az üzleti titoktartást is), a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog, valamint a védelemhez való jog tiszteletben tartását, és érvényre juttassa a büntetések törvényességének és arányosságának elvét.
- (22) Amennyiben az e rendeletben előírt intézkedések személyes adatok feldolgozásával járnak, ezt a személyes adatok védeleméről szóló uniós jogszabályokkal, különösen a 95/46/EK irányelvvel³⁰ összhangban kell végrehajtani. A Bizottságnak a személyes adatok e rendelet alkalmazásában történő feldolgozása során be kell tartania a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet³¹ rendelkezéseit.
- (23) Tekintve, hogy e rendelet célkitűzéseit – és ezen belül azt, hogy a Bizottság könnyebben hozzáférjen azokhoz a piaci információkhoz, amelyek a belső piac zavartalan működésének biztosítása érdekében ellátandó feladatainak teljesítéséhez szükségesek – a tagállamok nem képesek kielégítően megvalósítani, míg ugyanezek a célkitűzések az Unió szintjén – léptékük és hatásaik miatt – eredményesebben teljesíthetőek, az Unió a szubszidiaritásnak az EUSZ 5. cikkében foglalt elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések teljesítéséhez szükséges mértéket.
- (24) Ez a rendelet nem érintheti a tagállamok vizsgálati hatásköreit. A rendeletnek nem célja azon vizsgálati hatáskörök módosítása, korlátozása vagy megszüntetése, amelyeket a Bizottság, illetve az Unió szervei, hivatalai vagy ügynökségei más uniós jogi aktusok útján már megkaptak. Indokolt előírni különösen azt, hogy e rendelet nem érintheti a Bizottságnak a belső piac működéséhez szükséges versenyszabályok alkalmazásával kapcsolatos vizsgálati hatásköreit.
- (25) A 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 28. cikke (2) bekezdésének megfelelően egyeztetésre került sor az európai adatvédelmi biztossal, aki [...] -án/-én véleményt nyilvánított,

³⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23.).

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. fejezet

Általános rendelkezések

1. cikk

Tárgy

- (1) Ez a rendelet szabályokat állapít meg a következőkre vonatkozóan:
- a) azok a feltételek, amelyek alapján a Bizottság felkérhet vállalkozásokat és vállalkozások társulásait, hogy bocsássák rendelkezésre a 2. cikkben említett területekkel kapcsolatban a Bizottságra ruházott feladatok ellátásához szükséges információkat;
 - b) az ilyen információk bekérése során követendő eljárás.
- (2) Ez a rendelet azon egyéb rendelkezések sérelme nélkül alkalmazandó, amelyek lehetővé teszik a Bizottság, illetve az Unió szervei, hivatalai vagy ügynökségei számára, hogy információkat gyűjtsenek vagy kérjenek.

2. cikk

Hatály

Ezt a rendeletet a következő területeken kell alkalmazni:

1. a Szerződés 26. cikkének (2) bekezdése szerinti belső piac;
2. mezőgazdaság és halászat, kivéve a tengeri biológiai erőforrások megőrzését;
3. közlekedés;
4. környezetvédelem;
5. energiaügy.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „mikrovállalkozás”: a 2013/34/EU irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott vállalkozás;
2. „kisvállalkozás”: a 2013/34/EU irányelv 3. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében meghatározott vállalkozás;
3. „középvállalkozás”: a 2013/34/EU irányelv 3. cikkének (3) bekezdésében meghatározott vállalkozás.

4. cikk

A vállalkozásokhoz és vállalkozások társulásaihoz intézett információkérésre vonatkozó hatáskör

Amennyiben valamely, az uniós jog alkalmazásával kapcsolatos komoly nehézség veszélyezteti egy fontos uniós szakpolitikai célkitűzés teljesítését, a Bizottság az említett nehézség leküzdése céljából a II. fejezet rendelkezéseinek megfelelően információkat kérhet vállalkozásoktól vagy vállalkozások társulásaitól.

II. fejezet

Az információkérésre vonatkozó feltételek és eljárás

5. cikk

Feltételek

- (1) A Bizottság csak akkor gyakorolhatja az információk vállalkozásoktól és vállalkozások társulásaitól történő kérésére vonatkozó, a 4. cikkben előírt hatáskörét, ha a számára hozzáférhető, a 4. cikkben említett célból szükséges információk nem elégségesek vagy nem megfelelőek, és a következő okok miatt nem szerezhetők be kellő időben:
 - a) az információk nem szerepelnek semmiféle nyilvánosan hozzáférhető forrásban; és
 - b) valamely tagállam nem adta meg a Bizottság által kért információkat; vagy
 - c) valamely jogi vagy természetes személy nem adta meg az információkat.
- (2) A Bizottság a 6. cikkkel összhangban történő információkérést megelőzően határozatot fogad el, amelyben kinyilvánítja az azon hatáskörének gyakorlására irányuló szándékát, amely feljogosítja arra, hogy vállalkozásoktól vagy vállalkozások társulásaitól e rendelet alapján információkat kérjen.

E határozatnak a következőket kell tartalmaznia:

- a) az uniós jog alkalmazásával kapcsolatos, uniós dimenzióval rendelkező feltételezett komoly nehézség összefoglaló leírása, és annak ismertetése, hogy ez a nehézség miért veszélyezteti valamely fontos uniós politikai célkitűzés teljesítését;
- b) a kérés tárgyát képező információk összefoglaló leírása;
- c) indokolással ellátott magyarázat arra vonatkozóan, hogy a szóban forgó információk miért szükségesek a 4. cikkben említett célok eléréséhez;
- d) indokolással ellátott magyarázat arra vonatkozóan, hogy a szóban forgó információk megszerzésére szolgáló egyéb eszközök miért bizonyultak elégtelennek vagy nem megfelelőnek, illetve miért nem tették lehetővé a határozat meghozatalának időpontjáig az információk megfelelő időben való megszerzését;
- e) az információkérések címzettjeinek kiválasztására vonatkozó kritériumok.

A határozatot az érintett tagállamnak vagy tagállamoknak kell címezni. A Bizottság haladéktalanul értesíti az érintett tagállamot vagy tagállamokat.

- (3) A 4. cikkben említett kéréssel érintett vállalkozások vagy vállalkozások társulásai csak a rendelkezésükre álló információkat kötelesek megadni.

A Bizottság megfelelően figyelembe veszi az arányosság elvét, különösen a kis- és középvállalkozások vonatkozásában.

6. cikk

A vállalkozásokhoz és vállalkozások társulásaihoz intézett információkérés

- (1) A 4. cikkben előírt esetekben és az 5. cikkben meghatározott feltételek mellett a Bizottság egyszerű kérés vagy határozat útján információk szolgáltatására kérhet fel vállalkozásokat és vállalkozások társulásait.

Az információkérések címzettjeinek kiválasztásakor a Bizottság törekszik annak biztosítására, hogy ilyen kéréseket csak olyan vállalkozásokhoz és vállalkozások társulásaihoz intézzen, amelyek képesek releváns információkat szolgáltatni.

A Bizottság e rendelet alapján nem intéz információkérést mikrovállalkozásokhoz, kivéve, ha azok olyan vállalkozáscsoporthoz tartoznak, amely legalább a 2013/34/EU irányelv 6. cikkének (5) bekezdése értelmében vett kis méretű csoportnak minősül.

- (2) Az (1) bekezdésben említett egyszerű kérésben meg kell jelölni a jogalapot és a kérés célját, meg kell határozni, hogy mely információkra van szükség, és elő kell írni azt az észszerű határidőt, amelyen belül az információkat rendelkezésre kell bocsátani. A kérésben utalni kell továbbá a 9. cikk (1) bekezdésében előírt, a helytelen vagy félrevezető információk benyújtása esetén kiszabható pénzbírságokra.
- (3) Az (1) bekezdésben említett határozatban meg kell jelölni a jogalapot és a kérés célját, meg kell határozni, hogy mely információkra van szükség, és elő kell írni azt az észszerű határidőt, amelyen belül az információkat rendelkezésre kell bocsátani. A határozatban fel kell tüntetni továbbá a 9. cikk (1) bekezdésében előírt pénzbírságokat, illetve – az adott esetnek megfelelően – a 9. cikk (2) bekezdésében előírt kényszerítő bírságokat.

Ezenkívül jelezni kell benne, hogy a vállalkozásnak vagy vállalkozások társulásának jogában áll a határozat felülvizsgálatát kérni az Európai Unió Bíróságától.

Az érintett vállalkozás, illetve vállalkozások társulása a 14. cikkel összhangban kérheti a határidő meghosszabbítását.

- (4) A Bizottság ezzel egyidejűleg eljuttatja az e cikkben említett egyszerű kérés vagy határozat másolatát annak a tagállamnak, amelynek területén a vállalkozásnak vagy a vállalkozások társulásának a bejegyzett székhelye található.

Amennyiben a Bizottság az EUMSZ 258. cikke alapján hivatalos kötelezettségzegési eljárást indított, köteles az eljárásban érintett tagállam rendelkezésére bocsátani az e cikkben említett, az eljárás keretében kiadott valamennyi egyszerű kérés, illetve határozat másolatát, függetlenül attól, hogy hol található a vállalkozásnak vagy a vállalkozások társulásának a bejegyzett székhelye.

- (5) Az (1) bekezdésben említett határozatokat az érintett vállalkozásnak vagy vállalkozások társulásának kell címezni. A Bizottság haladéktalanul értesíti a címzettet a határozatról.

7. cikk

Az információkérések megválaszolása és a bizalmas információk védelme

- (1) A Bizottság által az 5. cikk alapján hozzájuk intézett információkérés nyomán információt szolgáltató vállalkozásoknak vagy vállalkozások társulásainak világos, hiánytalan és pontos válaszokat kell benyújtaniuk a Bizottságnak.
- (2) A Bizottság lehetőséget biztosít a címzett számára, hogy jelezze, megítélése szerint mely információkra vonatkozik a szakmai titoktartás kötelezettsége.

Az 5. cikk alapján információt benyújtó vállalkozásnak vagy vállalkozások társulásának egyértelműen jeleznie kell, hogy mely információkat tekinti bizalmasnak, megadva a bizalmas jellegre vonatkozó állítás indokait, és külön be kell nyújtania a Bizottságnak a beadvány betekinthesítő változatát. Amennyiben az információkat egy bizonyos határidőn belül kell benyújtani, ugyanez a határidő alkalmazandó a betekinthesítő változat esetében is.

- (3) A Bizottság a beérkezett válaszokat továbbítja a kérés által érintett tagállamnak, amennyiben azok az EUMSZ 258. cikke szerint az érintett tagállammal szemben indított hivatalos kötelezettségszegési eljárás szempontjából jelentőséggel bírnak. Amennyiben az e cikk szerint adott válasz az adott tagállam viszonylatában bizalmasnak tekintett információt tartalmaz, a Bizottság csak a beadvány betekinthesítő változatát továbbítja.
- (4) A Bizottság ellenőrzi, hogy a válaszadó vállalkozásoknak vagy vállalkozások társulásainak a továbbított információk bizalmas jellegére vonatkozó, a (2) bekezdés második albekezdése alapján tett állítása megalapozott és arányos-e.

Azt követően, hogy az érintett vállalkozásnak vagy vállalkozások társulásának lehetőséget biztosított véleménye kifejtésére, a Bizottság határozatot hozhat, amelyben megállapítja, hogy a válaszadó által bizalmasnak tekintett információ nem védett, és meghatározza azt a határidőt, amelynek lejártát követően az információt fel kell fedni. A határidőig fennmaradó időszak nem lehet egy hónapnál rövidebb.

A szóban forgó határozatról haladéktalanul értesíteni kell az érintett vállalkozást vagy vállalkozások társulását.

8. cikk

A Bizottság által gyűjtött információk felhasználása

A Bizottság az 5. cikk alapján összegyűjtött információkat kizárólag a 4. cikkben meghatározott cél elérése érdekében használhatja fel.

A Bizottság a vállalkozások vagy vállalkozások társulásai által szolgáltatott bizalmas információkat kizárólag az alábbi esetekben foglalhatja bele más feleknek továbbítandó vagy nyilvánosságra hozandó dokumentumokba:

- a) ha ezek az információk összefoglaló vagy összesített formában vannak feltüntetve, vagy legalábbis olyan formában jelennek meg, amely nem teszi lehetővé az egyes vállalkozásoknak vagy vállalkozások társulásainak az azonosítását;
- b) ha a Bizottság előzőleg megszerezte a válaszadó hozzájárulását az ilyen információk felfedéséhez;

- c) ha az ilyen információk valamely tagállam előtti felfedése szükséges az uniós jog e rendelet alkalmazási körében bekövetkezett megsértésének alátámasztásához, feltéve, hogy a válaszadónak lehetősége volt arra, hogy a határozat meghozatala előtt ismertesse a véleményét, valamint hogy az információk felfedését megelőzően igénybe vegye a rendelkezésre álló bírósági jogorvoslati lehetőségeket.

A Bizottság a már nyilvánosságra hozott információkat az e rendeletben meghatározottaktól eltérő célra is felhasználhatja.

III. fejezet

Pénzbírság és kényszerítő bírság

9. cikk

Pénzbírság és kényszerítő bírság

- (1) A Bizottság – amennyiben szükségesnek és arányosnak ítéli – határozat útján az előző üzleti évben elért teljes forgalmuk 1 %-át meg nem haladó mértékű pénzbírságot szabhat ki a vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira, amennyiben azok szándékosan vagy súlyos gondatlanságból:
- a) a 6. cikk (2) bekezdése szerinti kérésre adott válaszban helytelen vagy félrevezető információt szolgáltatnak;
 - b) a 6. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott határozatra adott válaszban helytelen, hiányos vagy félrevezető információt szolgáltatnak, vagy az előírt határidőn belül nem szolgáltatnak információt.
- (2) A Bizottság határozat útján kényszerítő bírságot szabhat ki vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira, amennyiben valamely vállalkozás a Bizottság által a 6. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott határozat formájában hozzá intézett információkérésre nem szolgáltat hiánytalan, pontos és nem félrevezető információkat az előírt határidőn belül.
- A kényszerítő bírság nem haladhatja meg az érintett vállalkozás vagy társulás előző üzleti évben elért átlagos napi forgalmának 5 %-át, és a határozatban megállapított naptól számított késedelem minden egyes munkanapjára fizetendő azon időpontig, amíg a vállalkozás vagy társulás be nem nyújtja a Bizottság által kért vagy előírt információkat.
- (3) Amennyiben a vállalkozás vagy vállalkozások társulása nem szolgáltat információt vagy hiányos információkat nyújt be, a Bizottság a pénzbírság vagy kényszerítő bírság kiszabását megelőzően kéthetes végső határidőt állapít meg a hiányzó információk beérkezésére vonatkozóan.
- (4) A Bizottság a pénzbírság vagy kényszerítő bírság összegének megállapításakor figyelembe veszi a 6. cikk (1) bekezdése megsértésének jellegét, súlyosságát és időtartamát, valamint az arányosság elvét, különösen a kis- és középvállalkozások tekintetében.
- (5) Amennyiben a vállalkozások vagy vállalkozások társulásai teljesítették a kényszerítő bírság által érvényesíteni kívánt kötelezettséget, a Bizottság csökkentheti vagy elengedheti a kényszerítő bírságot.

- (6) Az (1) vagy a (2) bekezdés szerinti határozat elfogadását megelőzően a Bizottság lehetőséget ad az érintett vállalkozásoknak vagy vállalkozások társulásainak arra, hogy ismertessék véleményüket.

10. cikk

A pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabására vonatkozó elévülési idő

- (1) A 9. cikk által a Bizottságra ruházott hatáskörökre hároméves elévülési idő alkalmazandó.
- (2) Az (1) bekezdésben előírt időtartam a 9. cikkben említett kötelezettségszegés elkövetésének napján kezdődik. A 6. cikk (1) bekezdésének folyamatos vagy ismétlődő megsértése esetén azonban a szóban forgó időtartam a jogsértés megszűnésének napján kezdődik.
- (3) A Bizottság bármely olyan intézkedése, amelynek célja a 6. cikk (1) bekezdésének esetleges megsértésével kapcsolatos vizsgálat vagy eljárás lefolytatása, megszakítja a pénzbírság vagy kényszerítő bírság kiszabására vonatkozó elévülési időt attól a naptól kezdődő hatállyal, amikor az érintett vállalkozást vagy vállalkozások társulását értesítik az intézkedésről.
- (4) Az elévülési idő minden egyes megszakítást követően újratekintődik. Az elévülési idő azonban legkésőbb azon a napon lejár, amikor hat év eltelt anélkül, hogy a Bizottság pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabott volna ki. Ez az időtartam meghosszabbodik azzal az időszakkal, ameddig az elévülési idő az (5) bekezdés szerint nyugszik.
- (5) A pénzbírságok vagy kényszerítő bírságok kiszabására vonatkozó elévülési idő mindaddig nyugszik, amíg a Bizottság határozata az Európai Unió Bírósága előtt folyamatban lévő eljárás tárgyát képezi.

11. cikk

A pénzbírságok és a kényszerítő bírságok végrehajtására vonatkozó elévülési idő

- (1) A Bizottságnak a 9. cikk értelmében elfogadott határozatok érvényesítésére vonatkozó hatáskörére ötéves elévülési idő alkalmazandó.
- (2) Az (1) bekezdésben előírt időtartam a 9. cikk alapján elfogadott határozat jogerőre emelkedésének napján kezdődik.
- (3) Az (1) bekezdésben előírt elévülési időt megszakítja:
- a pénzbírság vagy a kényszerítő bírság eredeti összegét módosító vagy a módosításra irányuló kérelmet elutasító határozatról szóló értesítés;
 - a Bizottság kérelmére eljáró bármely tagállamnak vagy a Bizottságnak a bírság vagy a kényszerítő bírság végrehajtására irányuló intézkedése.
- (4) Az elévülési idő minden egyes megszakítást követően újratekintődik.
- (5) Az (1) bekezdésben előírt elévülési idő mindaddig nyugszik, amely időpontig terjedően:
- a válaszadó fizetési haladékot kapott;

- b) a fizetés végrehajtása az Európai Unió Bíróságának határozata értelmében felfüggesztésre került.

12. cikk

A határozatok címzettjei

A 9. cikk (1) és (2) bekezdése alapján hozott határozatokat az érintett vállalkozásnak vagy vállalkozások társulásának kell címezni. A Bizottság haladéktalanul értesíti a címzettet a határozatról.

13. cikk

Az Európai Unió Bírósága általi felülvizsgálat

Az Európai Unió Bírósága az EUMSZ 261. cikke szerinti korlátlan felülvizsgálati jogkörrel rendelkezik a Bizottság által kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok tekintetében. A kiszabott pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot törölheti, csökkentheti vagy növelheti.

IV. fejezet

Záró rendelkezések

14. cikk

A határidők meghosszabbítása

A határidőket hónapokban vagy munkanapokban kell megállapítani.

A határidő meghosszabbítására irányuló kérelmeket megfelelően meg kell indokolni és legalább öt munkanappal a határidő lejáratára el kell juttatni a Bizottság által megjelölt szolgálathoz és címre. A Bizottság határozhat a határidő meghosszabbításáról, amennyiben az indokolt és arányos.

15. cikk

A határozatok kihirdetése

- (1) A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* összefoglaló értesítést tesz közzé az 5. cikk (2) bekezdése alapján hozott határozatairól. Az összefoglaló értesítésben fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a határozat egy példányát hiteles nyelvi változatban vagy változatokban be lehet szerezni.
- (2) A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* kihirdeti a 9. cikk (1) és (2) bekezdése alapján hozott határozatait.

16. cikk

Szakmai titoktartás

A 7. és a 8. cikk sérelme nélkül a tagállamok, azok tisztviselői és egyéb alkalmazottai nem fedhetnek fel olyan információt, amelyhez e rendelet alkalmazása során jutottak, és amelyre kiterjed a szakmai titoktartási kötelezettség hatálya.

17. cikk

A személyes adatok védelme

A személyes adatok e rendelet keretében történő feldolgozása tekintetében a tagállamok a rendelet alkalmazásában feladataikat a 95/46/EK irányelvet átültető nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek megfelelően végzik. A Bizottság a személyes adatok általa, e rendelet keretében végzett feldolgozása tekintetében betartja a 45/2001/EK rendelet rendelkezéseit.

18. cikk

Jelentések

A Bizottság két évente jelentést készít e rendelet alkalmazásáról, és benyújtja azt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

19. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök